

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/198/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812202895
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812202895.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a členov JUDr. Gabriely Janákovej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 36613843 proti odporcovi H. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., T. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA, IČO: 42260086, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, zast. HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, o zaplatenie 734,44 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 5. decembra 2012 č.k. 6C/115/2012-77, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 40,24 Eur, k rukám jeho právneho zástupcu, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi zaplatenia istiny v sume 734,44 Eur s úrokom z omeškania 13 % ročne zo sumy 482,95 Eur od 16.10.2009 do zaplatenia. Uviedol, že navrhovateľ návrh zdôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzavrel s odporcom zmluvu o kontokorentnom úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka. Odporca neplnil splátky v stanovených termínoch, čím porušil povinnosť podľa zmluvy, preto postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Odporca uznal svoj záväzok v dohode o uznaní záväzku, kde zároveň došlo aj k uznaniu nákladov inkasného konania, ktoré si navrhovateľ ale neuplatnil. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je potrebné zamietnuť. Právny vzťah medzi účastníkmi konania považoval jednoznačne za spotrebiteľský vzťah. Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, zaoberal sa najskôr otázkou, či nárok navrhovateľa je premlčaný alebo nie. Zistil, že v zmluve o kontokorentnom úvere bola dojednaná konečná splatnosť úveru dňom 31.01.2006, preto navrhovateľovi uplynula trojročná premlčacia doba najneskôr 31.01.2009. Návrh vo veci samej podal na súd dňa 20.02.2012, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, a preto súd jeho nárok považoval za premlčaný. Pokiaľ navrhovateľ predložil do spisu dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, podpísanú odporcom, vyslovil názor, že týmto nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Vychádzajúc zo skutkových okolností, že odporca nemal vedomosť o poskytnutom úvere a podpise uznania záväzku, resp. či tento je alebo nie je premlčaný, nedostal žiadne vyhotovenie tejto listiny a navrhovateľ mal vopred pripravené znenie vyhlásenia odporcov o uznaní záväzkov,

hodnotil takéto konanie ako konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby. Nečestnosť i nedobromyseľnosť konania navrhovateľa pri uzatváraní dohody o splátkach je podporované i tým, že v dohode nie sú žiadne splátky, ich výška alebo zročnosť uvedené. Je evidentné, že úmyslom navrhovateľa bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti odporcu ako spotrebiteľa. Takéto konanie považoval za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z., ako aj za konanie rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon za neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu, prípadne zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vyčítal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. V odvolaní citoval ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 558 Občianskeho zákonníka. Zotrvál na svojom stanovisku, že odporca podpísal dňa 17.01.2011 dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku, prostredníctvom ktorej odporca uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi vzniknutý zo zmluvy o kontokorentnom úvere uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. vo výške 734,44 Eur s príslušenstvom, čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa splniť svoj záväzok. Vyslovil názor, že predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a príslub dlžníka. Zároveň odporca potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojenými. Došlo preto k nespochybniteľnému uznaniu dlhu, pričom na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu, keďže uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Súdu prvého stupňa vyčítal, že sa stotožnil s jednostranným nepreukázaným vyjadrením odporcu, že o premlčaní dlhu a o následkoch premlčania nemal vedomosť, napriek tomu, že navrhovateľ predložil dôkaz o uznaní. Odporca bol už dlhodobo v omeškani, a preto jeho konanie nemožno považovať za morálne a čestné, v dôsledku čoho nemožno súhlasiť s tým, aby takémuto konaniu bola zo strany súdu poskytnutá ochrana. Predmetnou dohodou došlo k zmene obsahu záväzku zmluvných strán, ktorá spočíva v tom, že odporcovi je umožnené splácať záväzok v splátkach, a teda dochádza k zmene v spôsobe plnenia záväzku, pričom navrhovateľ ako postupník nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej zmluvy. Z toho potom vyplýva, že ustanovenie dohody o tom, že odporca uznáva svoj záväzok, nemohlo byť odporcovi vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a na dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Odporca po tom, čo sa oboznámil s obsahom dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky, pričom k podpisu dohody nebol žiadnym spôsobom donútený a jej uzavretím nedochádza k zhoršeniu postavenia odporcu ako spotrebiteľa. Ďalej nesúhlasil, aby bol zaviazaný na úhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože vedľajší účastník ako združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok prvostupňového súdu potvrdiť.

Rozsudok okresného súdu navrhol potvrdiť aj vedľajší účastník, ktorý zotrval na dovtedajších stanoviskách a citoval rozsudky Krajského súdu Prešov, Košice a Nitra, ako aj Banská Bystrica, týkajúce sa obdobných vecí.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ - f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní výslovne neoznačuje ani jeden z tam uvedených dôvodov na odvolanie, avšak uvádza, že podáva odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a nedostatočného zistenia skutkového stavu (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak účastník konania navrhol dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal, čím vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktorý treba odstrániť.

V prejednávanej veci navrhovateľ neuvádza v odvolaní žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že navrhol dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej, pričom by nebol súdom prvého stupňa vykonaný. Táto okolnosť nevyplýva ani z obsahu zápisnice o pojednávaní súdu prvého stupňa.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nebol preto uplatnený opodstatnene.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

V prejednávanej veci jednoznačne vyplýva zo spisu, že odporca bol dlžníkom Slovenskej sporiteľne, a.s., a to na základe zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 01.02.2005. Navrhovateľ na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.10.2009 nadobudol pohľadávku, pričom nárok sa stal splatným 31.01.2006.

Medzi účastníkmi bola uzavretá dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku dňa 17.01.2011, ktorou odporca uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči navrhovateľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom, a to Slovenskou sporiteľňou, a.s., s označením čísla zmluvy 371657116, pričom dlžná suma pozostáva z istiny 482,95 Eur, príslušenstva a pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 110,17 Eur. V bode 3 odporca vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch.

Vzhľadom na obranu odporcu, ako aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu, súd prvého stupňa sa dôvodne zaoberal charakterom uplatnenej pohľadávky a túto posúdil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Právny vzťah medzi účastníkmi je vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia, ktoré spravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je potrebné aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, teda aj na právny úkon uznania dlhu, na ktorej skutočnosti nič nemení postúpenie pohľadávky na iný subjekt.

Súdna prax vychádza zo stanoviska, že dohoda o splátkach je typickým formulárovým ošetrením vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s podsunutou rozhodcovskou klauzulou. Pri vyhodnocovaní praktiky veriteľa súd prihliada na úroveň priemerného spotrebiteľa (smernica Rady a EP 2005/29, bod 18 preambuly), kedy hrozí nebezpečenstvo, že takýto spotrebiteľ podpíše dokument sledujúc dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide podľa citovanej Smernice o nekalú obchodnú prax a nie o odbornú starostlivosť dodávateľa v záujme zvýšenia kvality života ľudí. Aj v danom prípade dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku treba považovať za formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok odporcu vo forme povolenia splátok dlhu, avšak jeho cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie

premlčacej lehoty na uplatnenie nároku, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou doložkou. Z jej textu je zrejmé, že ide o formulár, ktorý navrhovateľ používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov. Na základe prípadov z praxe možno konštatovať, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný predovšetkým veriteľom a nie dlžníkom a keďže ide o predformulované tlačivo, dlžník pri uzatváraní dohody o splátkach nemôže jeho obsah ovplyvniť.

Aj keď odporca podpísal dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku, v ktorom uviedol, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, takáto dohoda je považovaná v praxi súdov Slovenskej republiky za rozpornú s dobrými mravmi. Text dohody je podpísaný na dopredu navrhovateľom pripravený formulár, vytlačený drobným písmom, ktorého obsah nemôže ovplyvniť. Zároveň je vždy potrebné prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých takýto úkon vznikol. Dohoda, týkajúca sa uznania dlhu, nebola iniciovaná odporcom ako spotrebiteľom, ktorý jej uzavretím nič nezískal, ale naopak zhoršil svoje postavenie. Z jeho výpovede pred súdom prvého stupňa vyplýva, že nemal vedomosť o tom, že by s navrhovateľom bol uzavrel dohodu o splátkovom kalendári a uznaní záväzku.

Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa pre účely Zákona o ochrane spotrebiteľa rozumie aj konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky, uznávanej pri predaji výrobku alebo poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a výraznú nerovnosť zmluvných strán, ako aj porušovanie zmluvnej slobody.

V prejednávanej veci k dobrovoľnému rozhodnutiu so znalosťou veci zo strany dlžníka uznať premlčaný dlh nedošlo, ale naopak navrhovateľ v snahe reparaovať pochybenie svojho právneho predchodcu, spočívajúce v nepodaní návrhu na začatie konania pred uplynutím premlčacej doby a vyhnúť sa tak novej námietke premlčania a zamietnutiu žaloby inkorporoval do dohody o splátkach vyhlásenie o uznaní dlhu bez podania vysvetlenia dlžníkovi.

Za daných okolností preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď prihliadol na námietku premlčania vznesenú odporcom a návrh na začatie konania zamietol podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ju neuplatnil postupom upraveným v ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p.

O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol tiež v odvolacom konaní úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcu v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v uplatnenej sume 30,80 Eur s DPH za 1 úkon právnej služby: vyjadrenie k odvolaniu + režijný paušál 9,37 Eur s DPH.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednoducho.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.